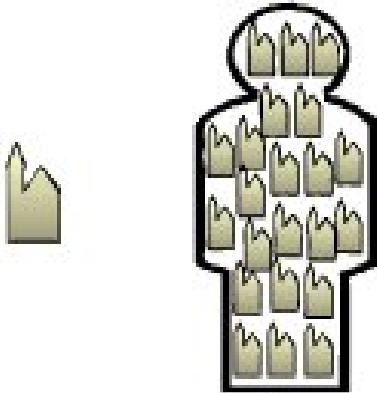

Eindtijdbode

Jezus Christus en Dien gekruisigd

<https://www.eindtijdbode.nl>

Podium en Gemeente (9)

**Schriftuurlijke richtlijnen, praktische
wenken en raadgevingen voor hen,
die in een Gemeentelijke bediening
staan.**

Onder “podium”, in de ruime zin van het woord, wordt verstaan:

De plaats, de functie, in de Gemeente van de levende God, waartoe de Heilige Geest ons heeft geroepen en tot de bediening waarvan Hij ons bekleedt met macht en kracht om naar die roeping de Gemeente te dienen.

2

Hoofdstuk 9

De bedienaars van het Woord

Uitdelers van Gods verborgenheden

Tot de bedienaars van het Woord worden al degenen gerekend die geroepen zijn om op één of andere wijze de verborgenheden van Gods Woord aan de Gemeente, en aan allen die geloven, uit te delen. Deze bedienaars hebben – voor deze Goddelijke taak – in het bijzonder **de gaven van het Woord, namelijk het Woord van WIJS-HEID en het Woord van KENNIS**, ontvangen. Tot deze groep van bedienaars worden gerekend: apostelen, leraars, herders en evangelisten.

- *“Laat men ons zó beschouwen, namelijk als dienaren van Christus en als beheerders (sv: **uitdelers**) van de verborgenheden van God.”* (1 Kor. 4:1) Een dienstknecht van Christus (werkzaam in Gods wijngaard) wordt geroepen om **Christus** te dienen en GEEN MENSEN! Ook is hij NIET geroepen om te heersen, maar om Christus te DIENEN, Die het Hoofd is van de Gemeente, onder ALLE omstandigheden en in ELKE situatie!

Een (waarachtige) dienstknecht van Christus is dus niet iemand die werkt en handelt krachtens EIGEN autoriteit, maar hij is AFHANKELIJK van zijn Zender; hij heeft te arbeiden overeenkomstig de richtlijnen van Gods Woord.

3 Nogmaals: De arbeider van God heeft het NIET zelf voor het zeggen, maar hij heeft te spreken zoals de Geest van God het hem te zeggen geeft. Hij is – als het goed is – niet iemand die zichzelf “op de borst slaat” en zegt, zoals ik wel eens heb gehoord: “Denk erom, weet tegen wie je het hebt, je spreekt tegen een gezalfde des Heren!” Als het goed is moet zijn leven juist DIENSTBAAR zijn, tot verlossing en redding van velen, in de Naam van Jezus! En de bediening van Gods arbeider moet er dan toe strekken dat hij het geestelijk inzicht (= de uitleg) van Gods VERBORGENHEDEN – die in de Bijbel, Gods Woord, staan – uit handen van Gods Geest ontvangt om die op zijn beurt aan de Gemeente te openbaren (dus: deze bovennatuurlijke waarheden bekendmaken/doorgeven). Met andere woorden: De boodschappen (de predicaties en/of Bijbelstudies) die Gods arbeider brengt moet hij door middel van gebedsgemeenschap ontvangen van de Heilige Geest... Zo geeft Hij – de Heilige Geest, werkzaam door Gods arbeider heen – de Gemeente geen steen, maar brood, en dus **voedsel voor de ziel**. Het zijn VERBORGENHEDEN voor de Gemeente; maar **aan de dienstknecht van God geopenbaard om die door te geven aan de Ge-**

meente. Want, verborgenheden zijn geen dingen die aan de oppervlakte van het Evangelie liggen, maar in de diepten van Gods verlossingsplan en -wil.

Getrouwheid bij het uitdelen

• “En verder wordt van de **uitdelers vereist** dat zij **getrouw blijken te zijn.**” (1 Kor. 4:2, sv / HSV)

4 Er zijn, ook vandaag de dag, velen die voor God arbeiden, maar **er zijn weinig getrouwe arbeiders**; arbeiders die op hun post blijven, ook al komen er spanningen of problemen! Ook zijn er weinig getrouwen in het waarnemen van de “gebedswacht” bij de Here Jezus Christus; opdat zij, door deze gebedsworstelingen,

- Gods wil leren verstaan, en
- de openbaringen van God kunnen ontvangen aangaande de verborgenheden uit Zijn Woord, en
- de openbaringen van God kunnen ontvangen aangaande de verborgen ongerechtigheden van de Gemeenteleden.

Uit het voorgaande hebben wij leren verstaan, dat de getrouwheid tweeledig is, namelijk:

1. de getrouwheid ten aanzien van Degene, Die ons heeft geroepen en gezonden enerzijds, en
2. de getrouwheid ten aanzien van de Gemeente (leden); degenen, die wij in de Naam van de Here moeten dienen anderzijds.

De getrouwheid ten aanzien van God, onze

Zender, heeft betrekking op 4 terreinen, namelijk: dat van de LIEFDE, van de GEHOORZAAMHEID, van de IJVER, en van de VURIGHEID.

Er moet in ons hart, voor onze Heer en Heiland en Zijn Koninkrijk:

1. een BLIJVENDE LIEFDE branden,
2. een BLIJVENDE GEHOORZAAMHEID bestaan,
3. een BLIJVENDE IJVER, en
- 5 4. een BLIJVEND VUUR branden.

Als u de (Goddelijke) liefde niet hebt voor uw roeping, voor uw ambt, kunt u onmogelijk de liefde opbrengen voor degenen die u moet dienen. Als u in de maatschappij niet van uw werk houdt, dan verricht u uw werk “met de Franse slag”, omdat het werk u dan niet interesseert. Als u geen gehoorzaamheid kent aan Degene, Die u heeft geroepen en gezonden, hoe wilt u ooit verwachten dat de leden van de Gemeente, die u mag voorgaan, gehoorzaam zullen zijn! Als ùzelf tekortschiet aan ijver voor de zaak van God, hoe wilt u anderen leren jagen naar de dingen van God? Als u een betrekking in de maatschappij hebt zult u zich ook niet lui kunnen gedragen en kunnen wegblijven wanneer u maar wilt. Als u voor een keertje verstek laat gaan, zal uw voorwendsel door uw baas wel worden aanvaard, maar zoiets mag niet meerdere malen gebeuren. Doet u het tòch, dan neemt uw baas een ander voor u in de plaats! Wat denkt u dat de Here zal doen als u op dit punt fraudeert; als u Zijn bediening nog veel lichter opvat dan een maatschap-

pelijke betrekking? Geliefden, kijk uit dat u uzelf niet bedriegt. **U ontnemt uzelf zó de zegen!** Laten wij niet spelen met de dingen van Gods Koninkrijk. Wij vergeten soms dat vele dingen ons overkomen vanwege onze eigen, grove nalatigheid ten aanzien van onze bediening en onze beloften aan de Here. Als uw vurigheid – als voorganger en herder van de Gemeente – zelf te wensen overlaat, hoe kunt u dan vurigheid van uw “schapen” (de Gemeentelieden) verwachten? U kunt alleen maar vuur met vuur maken. **Als wijzelf het vuur van Gods Geest missen, kunnen wij anderen niet meeslepen en “in brand zetten” voor Jezus!**

In dit alles moeten wij ten aanzien van de Here getrouw zijn (en blijven). Als wij ten aanzien van Hem geen getrouwheid kunnen opbrengen, zullen wij ook geen getrouwheid (in de ware zin) kunnen opbrengen ten aanzien van de Gemeente, die wij moeten dienen; wij maken dan van het Evangelie een gewin voor onszelf en dan is (of wordt) de financiële kant voor ons hoofdzaak! Zulke dienst-knechten maken van “hun roeping” een beroep; zij eten, zoals Gods Woord het zegt, de huizen van de zielen op en “sluiten het Koninkrijk der hemelen voor de mensen” (zie Matth. 23:13-14)!

- *“Wie is dan de trouwe en verstandige rentmeester (sv: huisbezorger) die de heer over zijn huisbedienden zal aanstellen om aan hen op de juiste tijd het (geestelijk) voedsel te geven dat hun toekomt? Zalig de slaaf (sv: dienstknecht) die door zijn*

heer bij zijn komst zo handelend aangetroffen zal worden. Werkelijk, Ik zeg u dat hij hem over al zijn bezittingen zal aanstellen. Als die slaaf (SV: dienstknecht) echter in zijn hart zou zeggen: Mijn heer blijft nog lang weg, en zou beginnen de knechten en de dienstmeisjes te slaan, te eten en te drinken en dronken te worden, dan zal de heer van deze slaaf (SV: dienstknecht) komen op een dag waarop hij hem niet verwacht en op een moment dat hij niet weet; en hij zal hem **afschieden** (NBV: straffen met zijn zwaard) en hem in het lot doen delen van hen die ontrouw zijn!” (Luk. 12:42-46, SV / HSV)

De “huisbezorger” (= de voorganger of herder) van de Gemeente des Heren moet zijn mede-“huisbedienden”, zijn mede-gelovigen, op de juiste tijd (het geestelijke) VOEDSEL weten te geven; namelijk voedsel, waar de NIEUWE mens ¹ naar hongert: het Woord van de levende God. En ten aanzien van het brengen van dit Woord van God zijn er weer vier (te onderscheiden) zaken, die de dienstknecht van God in acht moet nemen:

1. Hij moet de onvervalste waarheid brengen; de gezonde (Bijbelse) leer.
2. Hij moet dit Woord der waarheid RECHT snijden, er geen “draai” aan geven.
3. Hij moet **het WOORD prediken**, niet spreken over “koetjes en kalfjes”.
4. Hij moet het Woord NIET “al twistende” brengen,

¹ Zie onze GRATIS studie met ‘vers voor vers’ uitleg: “[LUKAS – Het Boek van de NIEUWE MENS in Christus](#)”. (noot AK)

maar **onderwijzen in ZACHTMOEDIGHEID**.

8

1. Wij leven vandaag de dag in moeilijke tijden. Wij zien tegenwoordig velen overstag gaan en hun boodschap (hun prediking) aanpassen aan de moderne tijd en de moderne mens! Maar... denk erom, dienstknechten van de Here, u predikt NIET ùw Woord, maar u moet DE BOODSCHAP **van God** brengen; een boodschap waaraan u niets mag afdoen of toedoen! Een boodschap van uzelf brengt de mensen niet tot het ware geestelijke LEVEN! De boodschap van God is onveranderlijk, omdat God ONVERANDERLIJK IS! Wanneer wij het Woord prediken naar EIGEN goeddunken en naar EIGEN inzichten, dan is daarmee het bewijs geleverd dat onze innerlijke mens niet (meer) leeft IN en DOOR Christus.
2. Er zijn predikers die het Woord, uit vrees voor hun Gemeenteleden, VERZACHTEN! Zij vrezen om de boodschap over '**het oordeel van God over de zonde**' in hun Gemeente te brengen en geven daarom aan Gods Woord een draai, een verzachtende uitleg... in plaats van Gods Woord RECHT TE SNIJDEN! Deze predikers werken liever met de "stroopkwast" om hun leden te behouden en om, onder hun gehoor, aanvaardbaar te blijven! Het gevolg hiervan is dat de Gemeente die zij (als geestelijk "herder") hebben te hoeden ², GEESTELIJK VERWILDERT, omdat

² Hoeden = De Gemeente moet – onder de hoede van de

zij het licht (en dus het juiste inzicht) van Gods Woord niet langer in hun leven hebben en liefhebben! Zo'n Gemeente merkt dan meestal niet dat de voorganger KOOPWAAR van haar maakt en dat hij de Gemeenteleden zo bejegt vanwege de opbrengst van de (wekelijkse) collecte en van de tienden ³ – weliswaar bestemd voor 'het werk des Heren', maar wat soms ook in de zakken van dit soort voorgangers verdwijnt – en dus omwille van het geld!

3. Met "verhaaltjes" van u kan het geloof van de NIEUWE MENS ⁴ niet gevoed en gesterkt worden, want... dit kan enkel en alleen met **het zuivere, VOLLE Woord van de LEVENDE God**. Tussen de prediking door kunt u wel iets vertellen, zoals het aanhalen van voorbeelden uit de Bijbel of iets vertellen over uw eigen levenservaring, maar **vergeet daarbij vooral niet dat de Heilige Geest in de Boodschap, die u – namens Hem – hebt te brengen, tot Zijn recht moet komen**.
4. Wat het vierde punt betreft, deze vinden wij uit-

voorganger/prediker – van het juiste, geestelijke, voedsel worden voorzien. Maar ook zeker: gewaarschuwd worden voor de macht en invloed van satan, die hun geestelijk leven bedreigt. (noot AK)

³ Waar – Bijbels gezien èn **bestemd voor "het werk des Heren"** – ook echt **10% van al uw inkomsten** mee wordt bedoeld. Zie o.a. Mal. 3:8-10, Matth. 23:23 en Luk. 11:42. (noot AK)

⁴ Zie noot 1.

gedrukt in 2 Timotheüs 2 vers 24-26:

- *“Een dienstknecht van de Here moet niet twisten, maar vriendelijk zijn voor allen, **bekwaam om te onderwijzen**, en iemand die de kwaden kan verdragen. Hij moet met zachtmoedigheid hen onderwijzen die zich verzetten. Misschien geeft God hun eens bekering, dat zij **tot erkenning van de waarheid** komen, en zij uit de strik van de duivel weer (geestelijk) mogen ontwaken, levend gevangen als zij waren door hem, om zijn wil te doen.”*

De Here moet ons LANKMOEDIGHEID en ZACHTMOEDIGHEID leren. Hij moet ons leren om in ootmoed (= in onderworpen nederigheid aan God) onderwijs aangaande de Bijbel te geven, opdat wij meer VRUCHT mogen dragen voor Zijn Koninkrijk. Hij moet ons leren om ‘de rijkdom van Zijn genade’ aan de Gemeente (over) te brengen, en dat met een hart dat zèlf in gebrokenheid en verslagenheid voor de Here klopt, in het diepe besef uit welke poel van zonden wijzelf **door onze Heiland** zijn getrokken!

Wees werkelijk een uitdeler van Gods verborgenheden

- *“Want wie maakt onderscheid tussen u? En wat hebt u dat u niet hebt ontvangen? En als u het ontvangen hebt, waarom roemt u alsof u het niet ontvangen had?” (1 Kor. 4:7)*

De “Canisius-vertaling” begint dit Bijbelgedeelte

met: “Wie eigenlijk houdt u voor zo iets bijzonders?” Hier is sprake van loos gepoch en opschepperig gedrag, dat NOOIT het kenmerk is van een waarachtige dienstknecht van God. **Wij moeten waarlijk iets van de Heilige Geest hebben ontvangen, anders valt er niets van Gods verborgenheden uit te delen.** U moet nooit vergeten dat, al zijn niet allen in een Gemeente (echt) “kinderen van God”, er altijd wel minstens één of twee zijn, die al heel gauw doorhebben of u “uit uw eigen vaatje tapt” of uit het onuitputtelijke vat van Gods Woord. Een arbeider van God is niet geroepen om over sociale dingen te praten of over andere alledaagse dingen, maar over dingen die het Koninkrijk van God aangaan. En “vlees” (dat is: de oude, zondige en dus ongeestelijke natuur van de mens) kan niet bij deze geestelijke dingen van God komen. “Vlees” kan zich vele dingen aanmatigen, maar dingen doorgeven die door de Heilige Geest geopenbaard zijn, kan het “vlees” niet. Dit “vlees” moet eerst door de Geest gekruisigd worden. **Speel daarom niet met geestelijke dingen!**

De arbeider moet zèlf eerst Gods verborgenheden kennen

- “...en het geheimenis (sv: de verborgenheid) van het geloof vasthouden in een zuiver geweten.” (1 Tim. 3:9)

Om de verborgenheid van God te kunnen “vasthouden”, moet u die eerst ontvangen hebben. Wij

moeten eerst ZELF kennis dragen van deze verborgenheden. Nogmaals: Verborgenheden liggen niet aan de oppervlakte van het Evangelie; het zijn geen dingen die iedereen weet, maar het zijn de diepere zaken van Gods Koninkrijk en van Zijn bemoeienis met ons. U moet Gods Woord bestuderen **onder de zalving van Gods Geest** of u wilt of niet! Iemand die bijvoorbeeld voor boekhouder studeert leert ongetwijfeld veel dingen, maar hij kent niet “al de verborgenheden” die een accountant kent, ook al heeft hun studie ongetwijfeld overeenkomsten. Reden: een accountant maakt studie van boekhoudkundige zaken die niet aan de oppervlakte liggen, waardoor het mogelijk is dat hij, door middel van enkele boekhoudkundige “manipulaties”, te weten kan komen of een boekhouder fraudeert of niet. Dit principe geldt ook voor een arbeider van God die ook echt een UITDELER is van Gods verborgenheden. Geestelijke dingen kunnen namelijk alleen maar door GEESTELIJK inzicht (via **openbaringen van Gods Geest** ontvangen) onderscheiden worden. Pas als u – **door de zalving van Gods Geest** – déze geestelijke dingen hebt **leren onderscheiden**, kunt u deze verborgenheden van God uit gaan delen!

Laten wij vooropstellen dat NIEMAND uit kan groeien boven het plafond van de genade van God die hem is toebedeeld. Als uw getuigenis van

“Jezus Christus en Dien gekruisigd”⁵ slechts oppervlakkig blijft, kunt u NOOIT een Gemeente dieper leiden, haar NOOIT voeden met het (juiste) inzicht in de verborgenheden van God – ontvangen door de openbaringen van Gods Geest. Met als gevolg dat u het LEVENDMAKENDE Brood niet kunt breken voor (= niet kunt uitdelen in) die Gemeente. God vraagt van een arbeider die werkelijk iets voor Hem wil doen en betekenen meer geestelijk inzicht aangaande Zijn Woord dan het inzicht wat een doorsnee christen heeft. Ga daarom met God te rade aangaande al deze geestelijke dingen. Zeg of denk niet dat uw scholing te gering is om de Bijbel, Gods Woord, te onderzoeken. De meeste apostelen uit de “vroege-Regen”⁶ periode waren ongeschoolde, ongeletterde mensen. Toch heeft de Here tot hen allen gezegd:

⁵ Waarmee bedoeld wordt: “Bij Jezus Christus horen **en bij degenen die, met Hem, gekruisigd zijn**”! Dus: ook wij moeten – in geestelijke zin – **met Hem gekruisigd (willen) worden**: namelijk afsterven aan (= verlost worden van) onze oude, zondige natuur! Voor meer hierover, zie onze [“Kennismakings-brief”](#) (in [smartphone-formaat](#)). (noot AK)

⁶ De vroege-Regen-Gemeente = De 1ste “Pinkstergemeente”, vanwege de UITSTORTING van de Heilige Geest tijdens **het Pinksterfeest**, volgens Handelingen 2 vers 1-4. Tevens een verwijzing naar de profetie uit Joël 2:23: “En u, kinderen van Sion, verheug u en wees blij in de HERE, uw God, want Hij zal u geven de Leraar tot gerechtigheid. Die zal **regen** op u doen neerdalen, **vroege regen en late** (SV: Spade) **regen** in de eerste maand (beter vertaald: **zoals in het begin**).” (noot AK)

- “Kom achter Mij (sv: **volg Mij**), en Ik zal u vissers van mensen maken” (Matth. 4:19).

Wat echt nodig is, is niet in de eerste plaats scholing en mentale ontwikkeling; maar een GETROUW volgen van Jezus, zonder dat wij voor elk wisselwasje onze mond vol hebben met uitvluchten of met smoesjes!

- “Tegen een ander zei Hij: Volg Mij. Maar die zei: Here, laat mij toe dat ik wegga om eerst mijn vader te begraven. Maar Jezus zei tegen hem: Laat de doden hun doden begraven, maar u, ga heen en verkondig het Koninkrijk van God. Weer een ander zei: Here, ik zal U volgen, maar laat mij eerst toe dat ik afscheid neem van mijn huisgenoten. Jezus zei tegen hem: Niemand die zijn hand aan de ploeg slaat en kijkt naar wat achter hem ligt, is geschikt voor het Koninkrijk van God.” (Luk. 9:59-62)

God gaf – in Christus – Zijn LEVEN voor ons; **laten wij daarom van onze kant een 100% toewijding aan Hem geven!**

Verborgenheden van God, die wij niet kunnen uitdelen

Er zijn verborgenheden van God waarvan wij geen kennis dragen.

- “Wie namelijk tongentaal spreekt, spreekt niet voor mensen, maar voor God, want niemand verstaat hem, maar in zijn geest spreekt hij geheimenissen (sv: **verborgenheden**).” (1 Kor. 14:2)

Zo'n verborgenheid kunnen wij dus ook niet uitdelen, tenzij de Heilige Geest dit Zelf wil en Hij de gave van 'vertaling van tongen' – ook wel 'uitlegging van tongen of talen' genoemd – schenkt (zie 1 Kor. 12:10b en 1 Kor. 14:5b).

Hoe wij tot die kennis van Gods verborgenheden moeten komen

15 Stelt u zich voor dat u, door de Geest van God, wordt geplaatst voor de boodschap van 'de verborgenheid van deelname aan de dood en opstanding in heerlijkheid van de Here Jezus Christus', die wij kunnen vinden in het hierna volgende Schriftgedeelte:

- *“Zie, ik zeg u een geheimenis (sv: een verborgenheid): Wij zullen wel niet allen ontslapen, maar wij zullen wel allen veranderd worden, in een ondeelbaar ogenblik, in een oogwenk, bij de laatste bazuin. Immers, de bazuin zal klinken en de doden zullen als overgankelijke mensen opgewekt worden en ook wij zullen veranderd worden. Want dit vergankelijke moet onvergankelijkheid aandoen en dit sterfelijke moet onsterfelijkheid aandoen.”*
(1 Kor. 15:51-53)

Over deze verborgenheid moet u kunnen spreken met alle kennis die God u biedt door Zijn Woord. U moet in dit geheimenis van God binnendringen door in gebed met Gods Geest te rade te gaan, **zodat Hij u Zijn Woord opent**. U kunt daarbij hulp-

middelen gebruiken zoals een concordantie.⁷ Maar... het is Zijn Geest, Die u binnen zal leiden in Zijn Koninkrijk van vrede, blijdschap en gerechtigheid:

- ***“En als iemand van u in wijsheid tekortschiet, laat hij die dan vragen aan God, Die aan ieder overvloedig geeft en geen verwijten maakt, en zij zal hem gegeven worden. Maar laat hij er in geloof om vragen en daarbij niet twifelen. Immers, wie twijfelt, lijkt op een golf van de zee die door de wind voortgestuwd en op- en neergeworpen wordt. Want zo iemand moet niet denken dat hij iets ontvangen zal van de Here.”*** (Jak. 1:5-7)

Om de waarachtige wil van God, de zin (= de gedachten en het streven) van de Heilige Geest, te (kunnen) verstaan moeten wij onze zinnen (dus: onze gedachten en ons streven) geestelijk geoefend hebben door onze dagelijkse omgang met God. Wij kunnen dan de wendingen (= de koers, de richting, het doel) van de Geest verstaan, de code van Gods uiterst sober Woord (leren) begrijpen. **Dat ons leven geheiligd moet worden om de Heilige Geest, Die uiterst gevoelig is, te kunnen volgen, spreekt vanzelf.** Hoe méér u gewend raakt aan de leiding van de Heilige Geest, hoe meer u in Gods Woord thuis raakt, hoe minder u een vreemdeling bent in het Koninkrijk van God,

⁷ Een concordantie = Een alfabetisch register van alle woorden van de Bijbel, met aanwijzing van de plaats waar zij staan vermeld. (noot AK)

hoe gemakkelijker Hij u kan leiden. De Geest van God is de Auteur van dit Woord en bedient Zich van dit Woord. Hij laat u het verband van het één en ander zien; zowel de grote lijn, alsook de diepten van een bepaald facet van Zijn Woord. Zodoende wordt u bekwaam gemaakt om de Gemeente van God te dienen en om hierheen en daarheen te worden gezonden als zijnde een waarachtig dienst-knecht van God.

Gaven, ambten en bedieningen en de verzoeken in deze

Gaven en ambten zijn niet te scheiden van de mannen die op het podium staan om, vanaf die plaats, de Gemeente te dienen **in de kracht van de Heilige Geest**.

Het is een algemeen kenmerkend verschijnsel in onze dagen dat mensen meer acht slaan op “het ambt”, dat door deze of gene in de Gemeente wordt bekleed, dan op “de gave”, welke in het bekleden van een bepaald ambt tot uiting komt **tot verheerlijking van de Naam des Heren**. Let goed op: het is niet het bekleden van dit of dat ambt in de Gemeente dat ons als zodanig doet uitkomen, maar het is wel het ambt dat waarde heeft door **de geschonken en ontvangen gave** (en met deze “gave” worden de verschillende gaven van de Geest, de zgn. GEESTES-gaven bedoeld, **gaven ontvangen van God, in en door de kracht van Zijn Geest**)!

In de praktijk zien wij dat daar zo vele gelovigen zijn, die verschillende ambten (soms tegelijk!) bekleeden in de Gemeente... Ambten waarin zij door voorgangers en/of zogenaamde “broederraden” gezet zijn geworden en nièt door God. En hoe vele malen hebben die “aanstellers”⁸ zoiets moeten betreuren! Waarom? Omdat de (Geestes)gave ontbrak; omdat deze (Geestes)gave niet aanwezig was of is! Daarom!

Want EERST moet de (Geestes)gave worden ontvangen – pas daarna kan het ambt worden bekleed. Het is immers deze ontvangen “gave” (in en door de kracht van Gods Geest) die het “ambt” aanwijst. En DIT is de geopenbaarde Schriftuurlijke weg; en het is geen mens gegeven om hieraan te tornen. Dit Schriftuurlijke (basis)principe is zó logisch, zó fundamenteel, dat een ieder die hiervan afwijkt alleen maar blijk geeft de ordeningen van God niet te kennen. Laat mij het volgende voorbeeld geven...

Is het in ons dagelijks leven al zo, dat van een persoon eerst wordt geëist dat hij de vereiste kennis opdoet op verschillende scholen om daarna, langs de weg van beproeving (het examen), in het bezit te komen van het zo zeer begeerde diploma, waarmee hij dan de wijde wereld kan ingaan om

⁸ Voor degenen die deze woordspeling niet begrijpen: Met dit woord “aanstellers” worden zij bedoeld die anderen “aangesteld” hebben (ofwel: hun goedkeuring gegeven hebben aan hun “aanstelling”) in de Gemeente. (noot AK)

bepaalde ambten (betrekkingen) te bekleden, waarop zijn papieren hem recht geven, zovéél te méér is dit waar in het geestelijke leven. Ook hier worden drie dingen geëist, namelijk:

- ten eerste – “volgen”,
- ten tweede – “leren”, en
- ten derde – “gehoorzamen”.

19 Pas NA dit alles zal hij of zij één of meerdere (Gees-tes)gaven – en wel van God, de Gever van deze gaven – kunnen ontvangen, om alsdan “heen te gaan en vrucht te dragen” in de dienst van de levende God.

In 1 Korinthe 12 spreekt de apostel Paulus met beslistheid over de verscheidene gaven van de Geest, welke gelovigen worden toebedeeld door God; en het behoeft ons geenszins te verwonderen dat Paulus aan het eind van het hiervoor genoemde hoofdstuk overgaat op de – als gevolg van die ontvangen gaven! – hieruit voortvloeiende ambten en/of bedieningen, welke dan kunnen worden bekleed. Hieruit blijkt duidelijk dat het dus de “gave” (in en door de kracht van Gods Geest) is die het geëigende werk aangeeft, alsook het ambt of de bediening, waarin dat werk ten uitvoer moet worden gebracht.

Daar zijn in onze dagen helaas vele gelovigen die er (vanwege “OVER-geestelijkheid”) van houden om diverse ambten en/of bedieningen vast te stellen. Hetzij door zogenaamde profetie, hetzij door enige andere methode. De (Goddelijke) openba-

ring vanuit de Schrift leert ons echter duidelijk verstaan **dat de gave (van God ontvangen!) zichzelf zal bewijzen!** En ook dat de bediening, na de van God ontvangen gave, als logisch gevolg moet volgen. Ik schrijf “logisch”, omdat – als iemand dit volgen in de weg staat – er geen Schriftuurlijk standpunt wordt ingenomen, waarmee dan te kennen wordt gegeven dat er hoegenaamd geen respect is voor het ambt, nòch voor de persoon in kwestie, nòch voor de (Geestes)gave.

Wanneer wij Hem erkennen, namelijk de Heilige Geest, Die de (Geestes)gave schenkt, zo zullen wij straks ook de zich manifesterende (Geestes)gave moeten erkennen in degenen, die haar hebben ontvangen en de daarbij behorende ambten bekleden. Hetzelfde principe vinden wij ook aangegeven in Romeinen 12 en in Efeze 4. Laat een ieder goed verstaan dat de ontvangen (Geestes)gave niet daarin bestaat, dat men daardoor komt tot het onderscheiden van een bepaalde titel of ambt; maar wèl tot het onderscheid (dat overigens alle verschil maakt) van **een “vruchtbare bediening langs bepaalde Schriftuurlijke lijnen”!** Ofschoon Paulus, meer dan ieder ander, in de gelegenheid was om zo te handelen, zo heeft hij toch in 2 Korinthe 12 vers 12a gezegd: *“De kentekenen van een apostel zijn onder u werkelijkheid geworden (sv: betoond) ...”*. En hierbij komt dan nog het volgende: *“Bent u niet mijn werk in de Here?”* (zie 1 Kor. 9:1).

Alle ontvangen (Geestes)gaven dienen slechts be-

oefend te worden – en dit mag dan misschien vreemd in onze oren klinken – in de “daadwerkelijke bediening”. Hierover te schrijven zou mij te ver voeren en noodzaken tot een aparte, nieuwe studie. Hiervoor is nu geen plaats en daarom verwijz ik u naar de brochure: “*De Gever en Zijn Gaven*”.⁹ Ik wil in dit verband alleen nog wijzen op de volgende Schriftplaatsen die alle, zonder onderscheid, aangeven dat ook anderen (vanwege bepaalde tekenen) konden wijzen op het rechtmatig bekleden van enig ambt in het Lichaam van Christus, net zo goed als Paulus dit heeft gedaan.

- Agabus in Handelingen 11:27-28 en 21:10-11, het profeten-ambt,
- Filippus in Handelingen 21:8 en 8:12, een bediening als evangelist, en
- Barnabas in Handelingen 11:24, een herderlijke bediening.
 1. In het eerste geval waren het Agabus’ besliste (positieve) voorzeggingen;
 2. in het tweede geval zien wij de waarachtige bekeringen, welke plaats vonden onder Filippus’ krachtvolle prediking, en
 3. in het laatste geval onderkennen wij de grote menigte, welke door de Heilige Geest werden toegevoegd.

In al deze gevallen zijn daar de niet-te-loochenen “(Geestes)gaven”, de niet-te-stuiten “bedieningen / ambten” en de positieve, voor zichzelf sprekende

⁹ Zie onze GRATIS studie “[De Gever en Zijn Gaven](#)”. (noot AK)

“resultaten” (tekenen). Amen. Hoe dan ook het moet, zeker voor de serieus onderzoekende christen, duidelijk zijn dat het **NIET het ambt** is maar **WEL de (Geestes)gave!**

De gave(n) van hen, die op het podium staan

Voor de tijd waarin wij leven, kunnen wij volstaan met de volgende 3 categorieën:

- 22
1. Evangelisten,
 2. Herders, en
 3. Leraren.

1. Evangelisten

Het woord of de benaming “**evangelist**” komt in het Nieuwe Testament 3 maal voor:

- de eerste maal in Handelingen 21:8, “...*Filippus, de evangelist,...*”
- de tweede maal in Efeze 4:11, “*En Hij heeft sommigen gegeven... als evangelisten...*”
- de derde maal in 2 Timotheüs 4:5c, “*Doe het werk van een evangelist*”.

Hij die – door God – geroepen is om “evangelist” te zijn in Bijbelse zin, en dus in de zin van “boodschapper van Gods Woord”, moet ook **niets anders doen dan het Evangelie prediken**; de “Blijde Boodschap”, zoals hem die door de Geest van God in de mond wordt gelegd. De letterlijke betekenis van het woord “evangelist” is dan ook: “boodschapper van de blijde tijding” (ofwel: boodschapper van het goede nieuws).

Een evangelist bekleedt een zo geheel afgescheiden en onderscheiden ambt (= een geheel ander ambt) dan dat van een herder of leraar.

Schriftuurlijke evangelisten zijn mannen die de blijde tijding (= het goede nieuws) van Gods verlossende genade “brandend in hun ziel omdragen!” Waar en wanneer zij ook maar prediken... steeds zal hun geliefkoosd thema dat van “verlossing” zijn.

23 Het komt meermalen voor dat zij andere onderwerpen aansnijden maar toch ligt hun kracht vooral in **de directe boodschap van “reddende genade”** en in **de directe verkondiging van het “verlossende Bloed”**¹⁰ (van Jezus Christus, Die ons wil REDDEN en VERLOSSEN van alle machten van zonde en satan¹¹).

Wij onderscheiden dan ook “de evangelist en zijn (van God ontvangen) gave”. Voor hen schijnt de Bijbel niets anders in te houden dan één boodschap; en zij vinden deze ene boodschap zowel in de typebeelden alsook in de machtig vele schaduwbeelden van het Oude Testament. Voor hen zingen alle psalmen, bazuinen alle profeten de alles-overtreffende boodschap van “genade en verlossing”! Hun sterkste grond (= het wezenlijke, de kern) vinden zij echter in het Nieuwe Testament, en

¹⁰ Zie eventueel onze studie “[De overwinningen van het gestorte Bloed van het Lam, Dat nu op de hemeltroon zit, over satans zondemacht](#)”. (noot AK)

¹¹ Zie eventueel onze GRATIS studie “[De overwinnaars; over \(de macht van\) zonde en satan in de eindtijd](#)”. (noot AK)

meermalen heb ik mij verbaasd over hun predica-ties aan de hand van de één of andere Bijbeltekst en soms aan de hand van één enkel woord dat daarin voorkwam. Evangeliewaarheden, scherp-omlijnd naar voren gebracht, hebben mij meerma-len verwonderd doen opkijken. Waar anderen niets anders “zien” dan eenvoudige Bijbelse geschieden-is, daar ontdekken ZIJ een machtige evangelische waarheid en verwerken zij zo’n grondgedachte in de verkondiging van de Blijde (Evangelie-)Bood-schap. Waar anderen slechts een “leerstelling” zien, voornamelijk gericht tot de gelovigen, daar “aanschouwen” ZIJ een andere Evangelie-waarheid, welke wordt verkondigd in de kracht van de Heilige Geest. Evangelisten naar de Schriften heb-ben waarlijk de uitzonderlijke gave om te beginnen bij haast elke Schriftplaats, om op DIE manier – en-kel en alleen – Jezus Christus te prediken als de Heiland der wereld en de Verlosser van zondaren. Filippus is, als evangelist, wel zo’n beetje het meest klassieke voorbeeld.

Voorwaar, de gave van een evangelist is een won-derbare gave aan de Gemeente van Christus; en in alle eerlijkheid kan ik schrijven dat ik persoonlijk erg veel heb geleerd van de wijze, waarop de evange-lische boodschap wordt gepredikt. De “gave” be-staat in een directe aandoening met **kracht tot overtuiging, door de Here!** Degenen die deze gave (van God) hebben ontvangen hoeven nooit verzocht of benaderd te worden om als evange-

listen het oogstveld in te gaan. Zij zullen, en dat geheel in de lijn van de Here, zich altijd “genoodzaakt” voelen om het Evangelie te prediken, waarheen zij ook gaan. Het Lichaam van Christus heeft dergelijke evangelisten hard nodig en van 1 Korinthe 9 vers 16 kunnen wij nog veel leren in dit opzicht:

- *“Als ik namelijk het Evangelie verkondig, is er voor mij geen reden tot roem. De noodzaak daarvan is mij immers opgelegd. En wee mij, als ik het Evangelie niet verkondig!”*

Als wij het leven en de arbeid van Filippus nader bestuderen, dan leren wij de duurzame les dat het de Gemeente wel gegeven kan zijn om met haar “keuze” de weg te “banen”, maar méér kan zij beslist niet doen. **De (van God ontvangen) gave vindt altijd haar eigen weg en gelegenheid.** Waarom? Omdat zij door de Heilige Geest is geschonken en in stand gehouden wordt!

Filippus is voor ons “het model” – levend door de inspiratie van de Heilige Schrift. Handelingen 8 biedt ons dan ook een “mijn” vol van de rijkste kenmerken aan duurzaam materieel, om te worden verzameld voor degelijke studie en onderwijs. Wij leren hiervan de hieronder volgende zaken:

- (a) **“Wonderen en tekenen”** – een voornaam deel van Filippus’ bediening. Zielen winnen vraagt geen kennis hebben van en uitvoering geven aan wereldse “advertenties” of ander “propaganda materiaal”, welke vandaag de dag zo veel wordt nagejaagd en benut door eigentijdse

¹² evangelisten. Deze methoden kunnen nooit de plaats innemen van wat gebeurt in de kracht van de Heilige Geest en waardoor GEESTELIJKE opwekkingen worden verzekerd. **Alleen Goddelijke kracht trekt zielen!**

- (b) **“Het Woord (van God) blijft de HOOFD-factor”** in iedere opwekking, want wij lezen in Handelingen 8 vers 12 dat zij *“Filippus’ prediking (van het Evangelie van het Koninkrijk van God en van de Naam van Jezus Christus) geloofden”*. Wat wij dan ook goed moeten inzien en verstaan is het volgende: weliswaar zullen wonderen en tekenen alle aandacht trekken en tot eerbied en aandachtig toeluisteren dwingen, maar **het is DE PREDIKING VAN HET WOORD in de kracht van de Heilige Geest, die bekeert en redt!**
- (c) **“Sensatie-werk” en “spectaculaire dingen” ontbraken** geheel en al. Hoe gek zijn hedendaagse evangelisten op dit alles! De praktijk spreekt boekdelen en is niet te loochenen. Het opwekken van “emotie” en het scherpen van het zogenaamde “gezond verstand om te geloven” werken niets uit en zijn “uit de boze”. En terecht, want het geheim van de boodschap van Christus’ kruis wordt hierin gevonden:

¹² Let op de – m.i. bewuste – woordspeling: Dus evangelisten die op hun EIGEN tijd en/of naar hun EIGEN inzichten – en dus niet op Gods tijd en naar Gods wil – arbeiden. (noot AK)

- *“En mijn spreken en mijn prediking bestonden niet in overtuigende woorden van menselijke wijsheid, maar in **betoning van de Geest en kracht.**” (1 Kor. 2:4, sv / HSV)*

Waarom werkt de Heilige Geest zó en wat is Zijn bedoeling? De Schrift zegt:

- *“Opdat uw geloof niet zou bestaan in wijsheid van mensen, maar in de kracht van God” (1 Kor. 2:5)*

Kan het nog duidelijker worden gezegd?

- (d) **De “beslissing van het individu” is in alle omstandigheden een strikt persoonlijke zaak.** Geen mens kan treden tussen God en de betrokken ziel. Noch in de zaak van bekering, noch in die van wedergeboorte en doop met de Geest! Hoe ontstellend zijn op dit gebied de vreemde “manipulaties” van zovele hedendaagse evangelisten...

Een profeet mag aanwezige harten “beroeren” door zijn profetie en een (Bijbel)leraar kan op een wonderlijke wijze de menigte(n) leren en onderrichten, maar het is de bijzondere gave van een evangelist om door Goddelijke genade het individu te “bewegen” tot directe overgave van zijn of haar wil aan de Here Jezus Christus.

- (e) **“De bediening van evangelisten heeft aanvulling”**, wat wij duidelijk zie in het geval van Filippus in Samaria. Het is altijd Gods geopenbaarde wil dat – waar de evangelist te kort

schiet – deze zijn plaats zal inruimen voor de door Gods Geest aangewezen persoon of personen, als zijnde “the right man on the right place” (= “de juiste man op de juiste plek”). Deze houding is Schriftuurlijk, want het behoeft geen nader betoog, dat een evangelist, die het volk kan “opwekken”, datzelfde volk niet op een zodanige wijze kan leren en onderrichten dat er een permanente Gemeente gevestigd wordt. In de praktijk worden er zelden evangelisten gevonden met het GEDULD en de LIJDZAAMHEID van de “geroepen” herder!

- (f) “**Een evangelische geest**”, ook wel “opwekkings-geest” genoemd, die het kenmerk moet zijn van iedere, waarachtige christen! Deze “geest”, levend in de Gemeente, heeft altijd een krachtige “zending” tot gevolg. Het omgekeerde behoeft niet altijd waar te zijn! Wee de Gemeente, de voorganger, de gelovige, die niet meer bewogen wordt door barmhartigheid voor het verlorene; **barmhartigheid, “geboren” vanuit de Geest van Christus** wel te verstaan en niet vanwege sterk gecultiveerde “sociale gevoelens”.

In de waarachtige (door God) geroepen evangelist bereikt deze Schriftuurlijke passie haar hoogtepunt als zijn leven geheel en al gelegd is op het altaar ¹³ voor de redding van kostbare

¹³ Hier wordt m.i. het Brandofferaltair bedoeld. Het altaar

zielen. Hij zal zijn roeping en verkiezing vast maken in een wonderbare en gezegende bediening, welke het gehele Lichaam (van Christus, Gods Gemeente) ten goede komt en welke iedere ziel ertoe zal brengen om zijn bediening te helpen dragen op de “vleugels van het gebed”.¹⁴

2. Herders

De noodzakelijkheid van de herders kan niet worden ontkend; en in Efeze 4 vinden wij een verwijzing naar de Nieuwtestamentische herder. Onze Here Jezus Christus is het meest verheven voorbeeld in deze. Hij is de Grote en Goede Herder van Gods schapen!

Op het moment dat gelovigen zich gaan verzamelen en een “vaste Gemeente” gaan vormen, zal de behoefte aan een herder – voor de plaatselijke bediening – direct worden gevoeld. Het is duidelijk dat in dergelijke gevallen (het liefst) plaatselijk

waarop wij ons oude leven dienen te leggen, zodat het “verbrand kan worden tot as”, opdat er niets meer van ons oude, zondige leven zal overblijven. Voor meer over de geestelijke betekenis van de verschillende tabernakelobjecten, zie onze GRATIS studies [“Christus in de Tabernakel”](#) en/of [“De Tabernakel van Israël”](#) (Gods profetisch model van de geestelijke ontwikkelingen van een waarachtig kind van God tot in alle volmaaktheid toe) en/of [“Lukas; het boek van de NIEUWE MENS in Christus”](#). (noot AK)

¹⁴ Zie eventueel onze studies [“Arendsvleugelen”](#) en [“Leer bidden”](#). (noot AK)

gevestigde herders (en overige dienaars) nodig zijn; en het is eveneens duidelijk dat er hiervoor dienaars /herders nodig zijn met een diepe levenservaring en getuigenis. Alleen dergelijke mannen kunnen de verantwoordelijkheden (voor deze “functie en roeping”) aan.

De Goddelijke (Geestes)gave in een herder kan nooit vervangen worden door “persoonlijke ambitie”, al gaat deze ook gepaard met de beste bedoeelingen. De Schrift leert duidelijk dat ook “herders” gaven (= een geschenk) zijn van Christus aan de Gemeente; en het verdient zeer zeker aanbeveling hierop goed te letten, vooral in de tegenwoordige tijd, waarin velen de mening huldigen, dat dergelijke personen ook kunnen worden “gekweekt” langs uitgestippelde lijnen van zorgvuldige training in daartoe in het leven geroepen studiecentra. **De Schrift leert dit echter nergens! Het is Gods Geest Die werkers in de Gemeente “aanstelt”** (zie Hand. 20:28), en omdat wij een God van orde dienen, behoeft niemand zich ongerust te maken dat God mannen zal aanstellen die een wanordelijke geest hebben.

De aanstelling van Godswege vereist beslist bepaalde kwalificaties ¹⁵, welke de aanwijzing (en aanstelling) rechtvaardigen en waarop ik in een voorgaand hoofdstuk reeds gewezen heb. Ten overvloede wordt nog aandacht gevraagd voor 1

¹⁵ Kwalificaties = Geschiktheid op grond van capaciteiten (natuurlijk vooral ook in geestelijke zin). (noot AK)

Timotheüs 3 vers 1-7 en Titus 1 vers 5-9. Hier vinden wij een voornaam deel van de aanwijzing voor de roeping tot het bekleden van het ambt. De Heilige Geest zal dus beslist geen mensen roepen voor een taak, wanneer zij de geschikte (Geestes)gaven en nodige kwalificaties niet hebben... Hij (= Gods Geest) maakt geen fouten. Ik wil hiermee echter niet beweren dat de mens “volmaakt” moet zijn voordat hij enig ambt kan vervullen; verre van dat.

Met de diverse voorbeelden in de Bijbel voor ogen, ben ik mij terdege bewust van het feit dat zelf zij die – door genade – in de apostolische bediening stonden niet vrij waren van “zwakheden”; ook zij gevoelden diep de onvolkomenheden van hun “mens-zijn”. En hiermee leren wij meteen een les om NOOIT te vergeten. Gemeenteleden, die altijd gebeten ¹⁶ (= “boos”) zijn op hun herders en altijd weer gereed staan met hun afbrekende kritiek ten aanzien van menige tekortkoming in de levens van die herders, doen er goed aan zich het voorgaande te herinneren: en wel op die momenten wanneer zij door de drang tot (het geven van) kritiek dreigen te worden overmeesterd om zich af te geven op hun herder met zulk afbrekend werk! Daar is een goed Nederlands spreekwoord, dat ook in deze geldt: “De beste stuurliu staan in de regel aan wall!”

Daar zijn Schriftuitleggers die het herderlijk ambt

¹⁶ Denk aan het bekende spreekwoord: “De gebeten hond zijn” = De schuld krijgen. (noot AK)

als het hoogste ambt stellen, omdat het positieve werk van “voeden”, van “waken” en dergelijke (zie Hand. 20:28, 1 Petr. 5:2 en 2 Petr. 2:1-3) zoveel gevaren met zich mee brengen, die alle wijsheid en takt vereisen om deze gevaren te voorkomen. Naar mijn mening, gegeven vanuit de eigen ervaring van een langdurige Pinksterpraktijk, schuilt het grote gevaar hierin: te veel en te rijke voeding maakt “oververzadigd”. Uiteraard is zoiets een onschriftuurlijke toestand; op den duur zelfs zeer gevaarlijk. Aan de andere kant is daar het gevaar, dat niet altijd genoeg wijsheid aanwezig is om het “rechte” (= het JUISTE geestelijke) voedsel te geven op de JUISTE tijd. Het is als met een op te voeren kind in het natuurlijke leven, beide: overvloedige voeding en ondervoeding schaden de gezondheid in niet geringe mate, al is het eerste – namelijk de overvloedige voeding – gevaarlijker voor de lichamelijke gezondheid dan het tweede. En al zijn in het geestelijke leven beide gevallen – dus zowel de overvloedige (geestelijke) voeding alsook de ondervoeding – “discondities” te noemen, toch is het laatste kwaad gemakkelijker te verhelpen dan het eerste. Van een herder wordt ook verwacht dat hij TE ALLEN TIJDE alle dingen “in de Geest” (= in overeenstemming met de wil en Geest van God) weet te houden; en wel zo, dat de uitspruitsels van allerlei kwaad (vanuit het – zondige – vlees!) direct kunnen worden getemperd en de kop kan en zal worden ingedrukt. Al het goede, dat in een herderlijke bediening tot uiting

komt, verdient aanmoediging en de nodige vrijheid mag niet worden onthouden. Zodoende behouden wij een goede gang van zaken en de vreugde en de zoete gemeenschap in de kudde (= in Gods Gemeente).

De gave van het “regeren”, een andere benaming voor het “herderen” (= het – in geestelijke zin – leiden, hoeden en bewaken van de geestelijke schapen), vereist een grote mate:

33

- van **takt en geduld**,
- van **bekwaamheid** om te organiseren zonder te geraken tot bindingen/banden, die het Geesteswerk belemmeren,
- van **gepaste lijdzaamheid** in de bemoeienis met individuele problemen van zo uiteenlopende karakters, waaruit een Gemeente nu eenmaal bestaat.

Men verwacht nu eenmaal in het bijzonder van een herder dat hij kan omgaan met alle soort volk (met hun verschillen in rang, stand, kleur etc.) en hun vertrouwen kan opwekken en winnen. Gelukkig zijn DIE Gemeenten, die herders hebben, die (waarlijk) waken VOOR en OVER de zielen (zie Hebr. 13:17), ofschoon zij aan de andere kant mogelijk te kort komen aan een schitterend spraakvermogen. God is echter in staat om door middel van anderen zoiets te voorschijn te roepen. Denk aan Mozes en zijn broe(de)r Aäron (zie Exod. 4:10-16).

Schriftelijke voorbeelden van herders in het Nieuwe Testament vinden wij onder andere in Jakobus, die

al vroeg dit ambt bekleedde en het leiderschap had in de Gemeente te Jeruzalem (zie Hand. 15:31 en 21:18). De kerkgeschiedenis vertelt over deze man Gods dat hij een zodanig eerlijk, rechtschapen en rechtvaardig karakter had, dat zelfs zijn vijanden hem in ere hielden en hem vreesden... Zijn gebedsleven deed hem de bijnaam verdienen van: “kameel-knieën”. Hoe lovenswaardig voor een kind

34 van God!

Een andere man Gods, die eveneens de herderlijke gave bezat, was Barnabas (zie Hand. 11:22-26). Hij had een succesvolle bediening en zijn gloedvolle vermaningen, gericht tot de bekeerden (zie Hand. 11:23) geeft ons de “essentie” (= de geestelijke kern) van deze herderlijke bediening weer. Waar de KERN-boodschap van de evangelist is: “Kom”, daar is die van de herder: “Blijf”. Oorspronkelijk heette Barnabas: “Joses”. Hij was een Cyprioot en zijn karakter-kwaliteiten zullen wel aanleiding zijn geweest om hem “*een zoon van vertroosting*” te noemen (zie Hand. 4:36). Let eens op zijn houding ten opzichte van Saulus, toen de anderen hem met achterdocht en verdenking behandelden (zie Hand. 9:26-27). Zouden alle herders maar zó handelen ten opzichte van hun broeders!

Paulus' herderlijke bediening ging geheel en al schuil in de steeds groter wordende Apostolische bediening; en in zijn geval was het niet de toememende zorg voor één Gemeente maar het waken voor en over ALLE Gemeenten; en Timotheüs had

een groot aandeel in het dragen van deze “lasten” van zijn geestelijke vader.

Niet te vergeten zijn de “engelen van de zeven gemeenten” uit Openbaring 2, die de voorgangers / herders van die Gemeente waren.

35 Hebreeën 13 vers 20 presenteert ons die Grote Herder der schapen, de Here Jezus Christus, Die boven allen en alles het van God gestelde VOOR-
BEELD is van: “hoe te dienen” en “hoe te volgen”. Hetgeen deze Herder (de Here Jezus Christus) heeft geleerd in Johannes 10 vers 11, houdt Gods Geest in het bijzonder alle hedendaagse herders voor, als “de essentie” van het herderlijk ambt met alles wat eraan vastzit; en **Gods eis is onveranderlijk dezelfde gebleven... Amen.**

Nog altijd is de eis: dagelijks afsterven (aan het oude en zondige leven) en voortdurend zichzelf geven in de dood voor het (geestelijke en eeuwige) LEVEN en welzijn van de aan hen toevertrouwde schapen. Wie Gods Geest heeft ontvangen lette hierop, opdat hij mag verstaan, wát of de Geest hiermee bedoelt. Hier tegenover staan de “valse herders”, die (vooral) ZICHZELF voeden (zie Ezech. 34:2) en de bediening waarnemen met geen ander doel, dan om zichzelf door positie en geld te verrijken; door te jagen naar eer en roem van mensen, niet in het minst door het gebruiken van alle publiciteitsmedia en dergelijke. Deze verkrachten de waarheid, verbonden aan het Schriftuurlijk ambt van herder en de bediening. Beide behoren slechts

aan die mannen toe, die “herders zijn naar Christus’ hart” en die de hun toevertrouwde kudde (de “schapen” in Gods Gemeenten) weiden “met wetenschap en verstand” (zie Jer. 3:15). Schapen die het dichtste bij zulke herders vertoeven, zijn het veiligst.

3. Leraars

36 Leraars nemen, in het Nieuwe Testament, een aparte en belangrijke plaats in. Dit wordt bevestigd door het feit, dat “leren en leraars” genoemd worden in alle drie de vermeldingen, welke ons gegeven zijn aangaande de bedieningen (zie Rom. 12:6-7, 1 Kor. 12:28 en Ef. 4:11). In het laatstgenoemde Bijbelgedeelte staat dan vermeld: “*herders en leraars*”, waaruit wij met vrijmoedigheid de conclusie mogen trekken, en de praktijk is daar om het te bewijzen, dat in vele gevallen (dus niet in alle) de eerste bediening gecombineerd kan worden met de tweede. Met andere woorden: beide ambten zijn dus verenigbaar in één en dezelfde persoon.

Waar in 1 Petrus 5 vers 2 gesproken wordt van “*weid de kudde...*”, daar wordt met weiden het (geestelijk) “voeden” bedoeld; en dat is de kudde, zijnde de gelovigen, “*leren*” of “*onderwijzen*” aangaande Gods Woord (zie onder meer 1 Tim. 3:2). En terwijl van alle in de bediening zijnde herders mag worden verwacht dat zij enigermate bekwaam zijn om te leren, volgt hieruit nog niet automatisch dat ALLE herders ook leraars zijn en alle leraars ook

herders. Deze fout wordt heel dikwijls gemaakt! De Schriftuurlijke leraar wordt in de meeste gevallen geroepen tot een hoogst “mobiel” ambt. Hun bediening brengt het afreizen van **verschillende Gemeenten** met zich mee, tot “vestiging van de eenheid van leer en de handhaving ervan”! Apollos is een Schriftuurlijk voorbeeld in deze (zie Hand. 18:27, 1 Kor. 16:12 en Tit. 3:13).

37 **Het onderwijzen** (als Bijbelleraar) **vereist eveneens een Goddelijke gave**. Om dit goed te zien verwijzen wij naar Romeinen 12 vers 7: “...*hetzij wie onderwijst, in het onderwijzen.*” Het is altijd weer “...**naar de genade die ons is GEGEVEN**” (zie Rom. 12:6). Dus niet naar de wijsheid die wij hebben òf naar de positie die wij innemen òf naar de naam en faam die wij dragen en welke van ons uitgaat! Evenals alle anderen, zijn ook leraren “schenkingen van God” (zie Ef. 4:11) aan Zijn Gemeente. Het is de verrezen Here, Die (Bijbel)leraars geeft; en ook in dit geval zijn het “**sommigen**” – beslist niet “velen”. Het van nature hebben van een zekere bekwaamheid en aanleg, vormt slechts de achtergrond; altijd zal de van God ontvangen gave domineren.

Vandaag de dag willen velen onderwijzen in de Gemeente(n), omdat zij deze natuurlijke gave bezitten en het is waar, dat deze natuurlijke bekwaamheid dikwijls hoogst ontwikkeld kan zijn door volhardende studie, maar hoeveel kennis er ook is vergaard, hoe wondervol ook die natuurlijke aanleg,

ambitie en bekwaamheid, tóch zullen dezulken de diepten niet verstaan van het GEZALFDE leraarschap. Wagen zij zich toch in deze bediening te gaan staan, zo zal het resultaat veelal zijn een “droge” en somtijds “vervelende” bediening, zonder de gebrokenheid van het hart en de verslagenheid van de geest.

38

Waarlijk, de bediening van (Bijbel)leraar is een zeer verantwoordelijke, want het zijn juist altijd de leraars die zo vaak en zo gauw de schuld krijgen van alle verdeeldheid, welke het Lichaam van Christus heten uit te putten of te verscheuren! Het is daarom, dat in vele (oppervlakkige) Gemeenten (Bijbel)leraars altijd met een zekere reserve worden ontvangen en in weer andere komt men dezen met een zekere achterdocht tegemoet.

Elke bediening door God geschonken, dus ook die van (Bijbel)leraar, is – wanneer zij geschiedt in de kracht van de Heilige Geest – NOOIT droog, nooit vervelend; integendeel zo'n bediening voorziet altijd in “stromen van levend water” (zie Joh. 7:38). Paulus beschrijft Apollos' onderwijzende bediening met deze woorden:

- *“Ik heb gepland, **Apollos heeft BEGOTEN**, maar God heeft laten groeien.”* (1 Kor. 3:6)

Het onderwezen worden door dergelijke mannen doet de kinderen Gods (geestelijk) verkwikt worden; zij zullen dieper ingeleid worden (in Gods wil en waarheid). Dat zo dikwijls scheuringen en verdeeldheden plaats vinden in sommige Gemeenten

(vooral in deze laatste dagen) als gevolg van onderwijzingen in de kracht van de Heilige Geest, komt door hele andere dingen. Ik heb gezien hoe, in al die gevallen, dergelijke verdeeldheden dienen te worden toegeschreven aan:

1. beslist ongelooft
2. hardheid van het hart
3. vooroordeel
4. geen open oog, geen waardering voor hetgeen anderen geopenbaard hebben gekregen door de Geest van God (**altijd te toetsen aan Gods Woord Zelf**).

Ik raad u sterk aan een nauwkeurige studie te maken van de bedieningen van de Here Jezus en Zijn apostel Paulus. Wanneer u dit doet met een open gemoed en een ontvankelijk hart, zal de Heilige Geest u krachtdadig overtuigen door u aan te doen met kracht vanuit de hoogte, gelijk Hij mij dat vele malen heeft gedaan. Hem zij de glorie! Een (Bijbel)leraar heeft de taak om de Gemeente “op te bouwen”, NIET af te breken noch te verdelen. Waar dit laatste gebeurt, is het bewijs geleverd, dat het menselijke element – namelijk: ons (zondige) vlees – de overhand heeft!

Heel dikwijls komt het voor dat toehoorders de één of andere (onderwezen) “leer” niet kunnen delen en een ander inzicht hebben in een bepaalde “materie”. Zij zijn dan een andere mening toegedaan en zijn het uit hoofde daarvan niet eens met degene die als (Bijbel)leraar optreedt; maar zoiets geeft

niemand het recht om degene die in de lerende bediening staat “af te kraken”, “af te breken”, of hem in het openbaar aan te klagen als “antichristelijk” of als “valse leraar” enzovoorts. Dat dit echter toch nog zo vaak voorkomt, is het beste bewijs van grove tekortkomingen van de zijde van hen, die zich hieraan schuldig maken. Heel dikwijls, zo heb ik vele malen mogen en ook kunnen constateren, is er dan sprake van “verborgen jaloezie”, van “verborgen onwilligheid om de eigen oppervlakkigheid te erkennen” en van nog veel meer afkeurenswaardige zaken!

Hoe geheiligd een leven ook kan zijn, hoe vol van “natuurlijke gaven”, tóch behoeft de mens de speciale/bijzondere (Geestes)gave van God – onontbeerlijk vanwege de bovennatuurlijke werking ervan! – om in de bediening als (Bijbel)leraar te staan. Het waarachtig kenmerk van het leraarsambt is: “orde in alle dingen” welke hem onderwezen worden door Gods Geest Zelf; en om ordelijk te kunnen zijn in déze bovennatuurlijke dingen, moet hij in (volkomen) afhankelijkheid STAAN en LEVEN van Gods inspirerende Geest. Hierin verschilt de Bijbelleraar van de wereldse leraar (of onderwijzer), die alleen maar vertrouwt op zijn natuurlijk verstand, op zijn vermogen om dingen (goed) te kunnen onthouden, en wiens bediening beperkt is vanwege deze natuurlijke hulpbronnen! Zij die zelf vervuld zijn met de Geest van God en in de gelegenheid zijn geweest om in beide gevallen

te “luisteren met de oren van hun ziel” kennen dit verschil en weten ook, en verstaan datgene, waarover ik schrijf. Immers, in het eerste geval is het “van de Geest” en in het andere geval is het “de letter”. En, zoals in 2 Korinthe 3 vers 6 geschreven staat, de Geest maakt “LEVEND”, terwijl de letter “DOODT”, zelfs al wordt van tijd tot tijd het gehoor gestreeld en de ijdelheid van de toehoorders in niet

41

geringe mate geprikkeld! De waarde en de noodzakelijkheid van (Bijbel)leraars wordt heel dikwijls onderschat. Vanzelfsprekend tot grote schade van het werk Gods. Maar, hoe dikwijls heb ik de verzuchting niet horen slaken: “Toen wij vroeger nog geen bijbelschool hadden, gebeurde dit niet en viel de kracht van God; en nu zijn er (Bijbel)leraars en bijbelscholen te over en kennen wij scheuring en verdeeldheid, enzovoorts.” Maar... laten wij vooral eerlijk zijn. Al deze uitlatingen wijzen slechts op gebrek aan degelijke kennis aangaande het leraarsambt. Zij, die zo spreken, verstaan het plan van God nauwelijks en hebben hoegenaamd geen begrip van de “noodzakelijkheid” van deze bediening in ALLE perioden van Gemeentelijk leven!

Het overgrote deel van de mensen ziet op die indrukwekkende bediening van verschillende evangelisten... op het grote aantal bekeerden,... op de geestelijke opleving in hun midden en denken dan, dat met dit alles de hemel al in hun hart gekomen is. Laat echter niemand beweren dat door de

bediening van een (Bijbel)leraar geen opleving wordt gekend, en geen bekeerlingen worden gemaakt, of geen zieken worden genezen en geen demonen worden uitgeworpen, net zoals tijdens evangelisatiediensten. Onafhankelijk van tijd en omstandigheden zal God altijd Zijn Woord vervullen, want... als het motief maar zuiver is doet het niets ter zake met welke (van God gegeven!) bediening wij te maken hebben.

Het “grote” werk van de (Bijbel)leraar bestaat hierin, dat hij “hen die geloven” DOOR GENADE zal helpen te komen tot **dieper geestelijk leven** (zie Hand. 18:27-28). Hij wordt door God geroepen “om te begieten”, dat wat een ander heeft geplant; om te bouwen op een fundament, dat een ander heeft gelegd (zie 1 Kor. 3:6-10). Voor God hebben beiden – de evangelist en de (Bijbel)leraar – gelijke waarde; dus zowel degene die plant alsook degene die (het zaad dat geplant is) begiet. Daar is bij de Here van de Oogst geen “*aanzien des persoons*” (zie Jak. 2:1), want Hij heeft beiden nodig in Zijn uitgestrekt arbeidsveld, anders zou Hij niet hebben voorzien in beide ambten en bedieningen. Niemand is de meerdere van de andere, want beiden zijn afhankelijk van Hem, Die de wasdom (= de – geestelijke – groei) geeft (zie 1 Kor. 3:6). Halleluja!

Wanneer in sommige gevallen de succesvolle evangelist waardering vindt, moet de (Bijbel)leraar blijmoedig zijn kruis dragen, want hij moet weten, dat zijn bediening van God is, tot Gods eer en niet

der mensen en dat een ieder loon ontvangen zal naar verrichte arbeid (zie 1 Kor. 3:8) en dat er straks een tijd komt waarin de zielen dieper ingeleid zullen moeten worden, willen zij kunnen blijven staan in de komende geestelijke strijd, die ZEKER zal komen... Het is daarom een grote fout – die vooral in onze dagen wordt gemaakt en (dit moet worden gezegd en geschreven) vele malen ‘willens en wetens’ – om enkel en alleen een open oog en oor te hebben voor de evangelist en de evangelisatie en geen voorzieningen te treffen voor het vrijhouden van de weg ten behoeve van de herder en/of (Bijbel)leraar, zelfs wanneer de behoefte aan hun bedieningen zich komt aanmelden. Hoe nauwlettend was in dit opzicht de arbeid van de apostelen (zie Hand. 8:14, 11:22 en 15:36). Zeër zeker kunnen Gemeenten Gods in groot gevaar komen te verkeren, wanneer het geestelijk vuur niet brandend wordt gehouden door evangelische ijver; maar **datzelfde gevaar blijft ook bestaan, wanneer dieper geestelijk voedsel wordt ontbeerd!** Beide zijn nodig en alle uitspraak van de Schrift is “evenwichtig”.

Een hoogmoedige geest, een geest van “betweterij”, een geest die in deze dingen concurrentie vreest, is nooit uit God en moet ten slotte verward raken, in het spinrag van de eigen corruptie... Het einde is fataal. Met Efeze 4 vers 16 voor ogen – *“Van Hem uit wordt het HELE lichaam samengevoegd en bijeengehouden door ELKE band die steun geeft, overeenkomstig de eigen maat*

waarin ieder deel werkzaam is. Zo verkrijgt het lichaam zijn groei, tot opbouw van zichzelf in de liefde” – trekken wij, met alle vrijmoedigheid in de Here, déze conclusie: Allemaal dienen we, met in een nederig hart, van elkaar te (willen) leren; en **wee degene die niet meer geleerd kan en wil worden.** Het schuwen van hen, die door God kenkelijk geroepen zijn tot het leraarsambt en de vooroordelen aangaande hun werk in alle geledingen, geeft waarlijk te denken!

Evenals de herder en evangelist, staat ook de (Bijbel)leraar bloot aan vele en velerlei verzoeken. Eén van deze is de volgende: juist omdat diepere geestelijke kennis het ware kenmerk is van het leraarsambt, en het fundament is van de bediening, schuilt hierin de onzichtbare verzoeking, de verleiding, om HOOGMOEDIG te worden (zie 1 Kor. 8:9-10). **De ware “grootheid” van een door God geroepen leraar, als van zoiets mag worden gesproken, wordt juist daarin gevonden dat hij zich zal houden aan de kennis van het Woord en de wegen van God; en dit met de eenvoud van een kind en met een nederige geest.**

Van Apollos staat er geschreven, dat hij “een wel-sprekend man was, die uitstekend thuis was in de Schriften” (zie Hand. 18:24). En tòch was hij bereid om door een Aquila en een Priscilla “onderwezen te worden”. Wij lezen dan:

- *“En toen Aquila en Priscilla hem gehoord hadden, namen zij hem bij zich en legden hem de weg*

van God nauwkeuriger uit” (Hand. 18:26b).

Geen wonder dat God deze dienstknecht een uitnemende bediening gaf, waarin hij de kinderen Gods tot “een verkwikking” was en daardoor vele zielen aan de Gemeente(n) werden toegevoegd.

Wanneer dan ook een (Bijbel)leraar ophoudt “ontvankelijk” te zijn voor “leringen” of “onderwijzingen” – en dus weigert plaats te geven en aandacht te

45 besteden aan het licht (en dus inzicht) en de ervaring van anderen in de Here – en wanneer hij onwillig is (en blijft) om zijn eigen inzichten en standpunt ondergeschikt te maken **tot het geschikte ogenblik dat ook de anderen dieper licht (en inzicht) zullen hebben mogen ontvangen**, wordt hij een gevaar voor zijn omgeving! De tijd zal hem dan openbaren als een “schismaticus” ¹⁷, als iemand die van scheuring en verdeeldheid houdt en deze zaken verkiest boven “eenheid van leer, beginsel en werken”, omdat hij van mening is, dat “hij alleen het goede heeft en de anderen verkeerd zijn en dom”. Vanzelfsprekend worden degenen die regelmatig onder zijn gehoor zijn DOOR en MET hetzelfde “besmet”, beter gezegd: “vergiftigd”!

Ze kennen de waarde van 2 Korinthe 7 vers 1 slechts “naar de letter”, maar ontberen de “geestelijke ervaring” en daardoor ook “de kracht”. Zulke arbeiders en hun volgelingen doen er goed aan om de Bijbeltekst uit 1 Korinthe 13 vers 9 goed te

¹⁷ Schismaticus = Een scheurmaker in de Gemeente (= in het Lichaam) van Christus. (noot AK)

46 **straks**) zullen wij zien van aangezicht tot aangezicht. NU ken ik ten dele, maar... DAN zal ik kennen, zoals ook ik gekend ben" (1 Kor. 13:12).

Ik wil dit hoofdstuk besluiten met het volgende, en schrijf dit als gevolg van de onuitwisbare ervaring in het arbeidsveld van de Here gedurende vele jaren: ALLEEN in de waardering van beide zijden – in het overeenkomen waar klaarblijkelijk gedachten en meningen in conflict raken – in het standpunt: *“laat in ootmoed de één de ander voortreffelijker achten dan zichzelf”* (zie Filip. 2:3), wordt Goddelijke wijsheid en genade gevonden. En alle drie – zowel de evangelist, alsook de herder en de leraar – worden hiertoe (op)geroepen. Dit willen verstaan is een “eerste vereiste” om een blijvende zegen te zijn en te kennen. “De Here Sabaoth”, de Here van de Oogst, zij de heerlijkheid en de dank tot in alle eeuwigheid. Amen.

CJH Theys

(1903 – 1983)

Digitaal uitgewerkt door A. Klein

EINDE deel 9

“Indien (Goddelijke) openbaring (van de Bijbel, Gods Woord) ontbreekt, verwildert het volk (ook het volk van God).”

Spreuken 29:18a (NBG)

“Mijn volk gaat te gronde door het gebrek aan kennis (aan-gaande God en Zijn Woord).”

Hosea 4:6a (NBG)